Zamojski (EE 1044)

N: Zamojski Tümmler, F: Culbutant de Zamosc, A: Zamoy Tumbler

Pochodzenie:

Zamość i pobliskie miejscowości południowo-wschodniej Polski, na przełomie XVII – XVIII wieku. Rasa ta wyhodowana została z licznych krzyżówek miejscowych gołębi lotnych z gołębiami przywiezionymi z dawnej Persji. Gołębie te przed wydaniem wzorca ze względu na swoje zdolności lotne nazywano górniakami. Rasa ta po 1945 roku rozpowszechniła się na cały kraj. Uszlachetniona przez hodowców z Lubelszczyzny. Obecnie hodowany jest na terenie całego kraju. Główny ośrodek hodowlany to Zamość i okolice.

Wrażenie ogólne:

Gołąb średniej wielkości typu lotnego o wydłużonej sylwetce, gładkogłowy lub z czubkiem, jednokolorowy lub pstry, na mniej niż średniej długości nogach, z uniesioną piersią i lotkami noszonymi na dość długim ogonie. Ptak o żywym usposobieniu.

Cechy rasowości:

Głowa:	Lekko wydłużona, średniej wielkości, czoło wypukłe, dość wysokie z lekko płaskim ciemieniem, gładkogłowe lub z czubkiem w kształcie stożka.
Oczy:	Duże, jasne, ciemne u białych.
Brwi:	Dwurzędowe, jasne, gładkie.

Zamojski (EE 1044)

Dziób:	Średniej długości(13 -15mm), jasny, dopuszczalna niewielka ciemna plamka ”muszka” na górnej części dzioba u gołębi o umaszczeniu czarnym, niebieskim oraz niebiesko grochowym. Tworzy z czołem kąt rozwarty. Przedłużenie szpary dziobowej przebiega pod okiem. Woskówki małe, przylegające, biało przypudrowane.
Szyja:	Średniej długości, dość silna, podgardle łagodnie wykrojone i zaokrąglone. U czubatych z tyłu szyi tworzy się grzywa. Wierzchołek czubka sięga linii będącej przedłużeniem szpary dziobowej a dolną częścią oka.
Pierś:	Pierś nie za szeroka, wypukła, wysunięta do przodu, lekko uniesiona.
Plecy:	Nie za szerokie, wydłużone, lekko ukośnie opadające.
Skrzydła:	Mocne, dobrze przylegające, lotki noszone na ogonie, nieco krótsze od ogona. Preferuje się wystające ponad linię pleców dłuższe lotki pierwszego rzędu tworzące tzw. „żagle”.
Ogon:	Dość długi, lekko rozszerzający się przy końcu, noszony w jednej linii z linią pleców. Dopuszcza się lekko daszkowaty ogon.
Nogi:	Mniej niż średniej długości (podudzia lekko widoczne), skoki i palce nieupierzone, pazurki jasne.
Upierzenie:	Zwarte dobrze przylegające.

Rodzaje kolorów

Jednokolorowe: białe, czarne, czerwone, kawowe, żółte, niebieskie z pasami, niebiesko grochowe.

Białolote: w kolorze czarnym, czerwonym, żółtym, kawowym, niebieskim z pasami, niebiesko grochowym.

Pstre w kolorze czarnym, czerwonym, kawowym, niebieskim i żółtym.

Kolor i rysunek

Wszystkie kolory czyste i nasycone, z zielono- metalicznym połyskiem na szyi.

Białolote we wszystkich kolorach: 6 – 10 białych lotek pierwszego rzędu. Pozostałe upierzenie jest kolorowe.

U **pstrych** występują większe skupiska barwnych piór.

Duże wady

Nieprawidłowe proporcje poszczególnych części ciała. Duża, kostkowa głowa, płaskie czoło, oczy: cięte, łamane - bez przewagi ciemnego koloru tęczówki, jedno oko jasne drugie cięte z przewagą koloru jasnego, brwi różowe, nieprawidłowa długość dziób, skrzydła noszone pod ogonem, więcej niż 12 sterówek w ognie, ciemne pazurki, szeroki czubek. U białolotych mniej niż 6 lub więcej niż

Zamojski (EE 1044)

10 białych lotek w skrzydle, różnica większa niż dwie białe lotki między skrzydłami.
Z oceny wyklucza się ptaki: z czerwoną brwią, jednym okiem ciemnym drugim jasnym, oczy cięte z przewagą koloru ciemnego, przewaga ciemnych pazurków.
Dane do oceny
Wygląd ogólny – budowa – postawa – głowa, kształt czubka – oczy, brwi – kolor i rysunek.
Obrączka numer 7
Uwaga
W klasie sport dopuszcza się przeploty białych i barwnych lotek i sterówek.